HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

קצירה גוררת קצירה. שניה בכפרתה וטמינה גוררת את הטמינה השניה ומכפרו כולן דקיימה לן לכל שני זימי חלב בהעלם אחד אינו מייב אלא אחת וזה שעשה שני קצירות בהעלם אחד שלא נודע לו בין קצירה לקצירה אחת ואע"פ שהעלמה של שניה חלוק מקח משל רשמעה סוף סוף העלם אחד הוא דלא נודע לו אחטו ניתמים ודיעות [אחט] הוא דמחלקות הלכך אחטאת זו שבאה על הקצירה וטמינה לחמשה מחלוייהו קיימא ומכפרו עם הקצירה כל קצירות שעליו שנעשו בהעלם אחד ועם הטמינה מכפרו כל הטמינות שעליו כשעשאן בהעלם אחד: **לכל נודע לו על הקצירה.** אחרונה שבזדון שבת ושגגת מלאכות ופסיים עליה קרבן טוחיל ובקרבן זה לא שייכא טמינה שעשה להא לכל אלא מדא מיחייב אי הוה מתידעי ליה מרווייהו: **קצירה גוררת קצירה.** לחשונה: **וטחינה שעשה.** של לחשונה: **וטחינה.** אחרונה שבגגדה של לחשונה: **כמקומה עומדת.** וכי מתידעי ליה מיחייב עלה: **קצירה גוררת קצירה.** כמשפט דשני זימי חלב בהעלם אחד הן וטמינה שעשה קציר לחשונה היינו משום גרירה לאף על גב דעיקר קרבן נאו משום קצירה דבהדה אחת טוחיל ואיכפר ליה בהדי קצירה דמתיעתא גרירה לטמינה שעשה בהדה שהרי שניהן היו תלויות בקרבן אחד ואין כפרה לזו בלא זו: **וטחינה שבגגדה עומדת במקומה.** דגרירה לגרירה לא אחרינן ליכפויי טמינה אחרונה עם טמינה לחשונה משום שני זימי חלב בהעלם אחד דהא קמייתא גופה בגרירה היא דמיכפרה: **אם טחינה אחת היא.** ואע"ג דקמייתא גופה בגרירה אחרינן גרירה ומי אית ליה **גרירה גרירה.** אחרונה שעשה קפריך דמגרירה עם הקצירה ואע"ג דקרבן נאו אהניא קצירה ליפריס ליה כולהו נאו גרירה אינה דקצירה וקצירה בהעלם אחד נאו גרירה היא לכל שם עבירה שבגלל כמה פעמים בהעלם אחד אין בו אלא אחטאת אחת: **ראשון ושני מחכפרין.** שהרי בהעלמו היה: **שלישי אין מחכפר.** ואע"ג דאחרינן טוחיל ושני מחכפר עם הראשון שבגגדה אינו מחכפר עליו שהרי לא היה בהעלמו של ראשון, ואע"פ שהיה בהעלמו של שני, שהרי לא נודע לו שהרי לא היה בהעלמו של שלישי. הביא הקרבן על האמצעי נתכפרו כולן שהרי כולן היו בהעלמו של אמצעי, אבל גרירה לא אית ליה. ושנינן רבא כי אמר לה להא שמעתא לא (הוא"ו) [הוה] ליה גרירה, כיון דשמע להא דאמר אביי אפילו הפריש קרבן על אחד מהן כולן מתכפרין, מ"ט כולהו בני ביקרא והדדי ניעוהו וגררי להדדי, סבר ראמר נמי גרירה. ואקשינן אי הכי (דרבה) [דרבה] כאביי סבירא ליה טחינה נמי דשגגת שבת הגררה לטחינה דזדון שבת. ושנינן קסבר רבה טחינה דשגגת שבת כיון דהיא עצמה גרירא היא לכפרה. לא גררה אחריתא, וקיימ"ל כרבה, דאביי תלמידיה הוא והלכתא כרבה. והא שמעתא דפשיטא ליה לרבה ולאביי דקצירה דזדון שבת מטרפת ונגררת עם קצירה דשגגת שבת דאע"פ שחלוקין לחטאות, מיבעיא ליה לר' זירא קצר וטחן חצי גרוגרת בשגגת שבת וזדון מלאכות שאיתיהן חטאות הן, וחזר [וקצר] וטחן חצי גרוגרת בזדון שבת ושגגת מלאכות שחייב שתים, מהו שיצטרפו שני חצאי גרוגרות, והנה קצר וטחן כגרוגרת להתחייב חטאת, אי לא. ואמרו ליה חלוקין לחטאת הן, דזדון מלאכות ושגגת שבת חייב אחת על כולן, וזדון שבת ושגגת מלאכות חייב על כל אחת ואחת, וכיון שחלוקין לחטאות שהעושה מלאכות

גרירה דגרירה ליח ליה. אומ"ש שגוררת קצירה וטחינה שעשה בשגגת שבת ואחר כך בזדון שבת וחזר ועשה מלאכות אחרות שהן חייב בהן אלא אחת, וכיון שנתכפר מקצתה נתכפר כולה. נמצא שנתכפר בקצירה וטחינה שהיא בשגגת שבת וזדון מלאכות בקרבן שהביא על הקצירה שהיא בזדון שבת ושגגת מלאכות. והטחינה שעימה עומדת במקומה, לכשתודע לו מביא עליה חטאת. (אמר) אביי [אמר] גם הטחינה הראשונה גוררת הטחינה השניה, שהטחינה אחת היא. ומקשינן ומי אית ליה **לרבה גרירה**, והא **אתמר אכל שני זימי חלב בהעלם אחד ונודע לו על אחד, וחזר (ונודע לו על אחת וחזר) ואכל (שני זימי)** כזית אחד בהעלמו של שני, אמר (רבא) [רבה] הביא קרבן על הראשון, ראשון ושני מתכפרין שהרי הם בהעלם אחד, שלישי אינו מתכפר שהרי לא היה בהעלמו של ראשון, ואע"פ שהיה בהעלמו של שני, (א)אין השני גורר לכפרה. וכן אם הפריש קרבן על השלישי, שלישי ושני מתכפרין, ראשון אין מתכפר שהרי לא היה בהעלמו של שלישי. הביא קרבן על האמצעי נתכפרו כולן שהרי כולן היו בהעלמו של אמצעי, אבל גרירה לא אית ליה. ושנינן רבא כי אמר לה להא שמעתא לא (הוא"ו) [הוה] ליה גרירה, כיון דשמע להא דאמר אביי אפילו הפריש קרבן על אחד מהן כולן מתכפרין, מ"ט כולהו בני ביקרא והדדי ניעוהו וגררי להדדי, סבר ראמר נמי גרירה. ואקשינן אי הכי (דרבה) [דרבה] כאביי סבירא ליה טחינה נמי דשגגת שבת הגררה לטחינה דזדון שבת. ושנינן קסבר רבה טחינה דשגגת שבת כיון דהיא עצמה גרירא היא לכפרה. לא גררה אחריתא, וקיימ"ל כרבה, דאביי תלמידיה הוא והלכתא כרבה. והא שמעתא דפשיטא ליה לרבה ולאביי דקצירה דזדון שבת מטרפת ונגררת עם קצירה דשגגת שבת דאע"פ שחלוקין לחטאות, מיבעיא ליה לר' זירא קצר וטחן חצי גרוגרת בשגגת שבת וזדון מלאכות שאיתיהן חטאות הן, וחזר [וקצר] וטחן חצי גרוגרת בזדון שבת ושגגת מלאכות שחייב שתים, מהו שיצטרפו שני חצאי גרוגרות, והנה קצר וטחן כגרוגרת להתחייב חטאת, אי לא. ואמרו ליה חלוקין לחטאת הן, דזדון מלאכות ושגגת שבת חייב אחת על כולן, וזדון שבת ושגגת מלאכות חייב על כל אחת ואחת, וכיון שחלוקין לחטאות שהעושה מלאכות

לחשון: הניח קרבן זו. שכשהפריסו הזכיר בו שם אותו זית: **הניח קרבן על המעלי נתכפרו כולם.** ומין זה גרירה אלא כולם בהעלם אל זה היו: **אביי אמר זו.** לזית ליה גרירה: **נתר דשמעית.** רבא מתני לחמר לפילו הניח קרבן על אחד מהם מתכפרו כולם לזית ליה גרירה הלר ניה לזיטו ואמר להניח לעלעל למיכפרה טמינה שעמה בגרירה: **מי הכי.** לכאביי קשיא ליה לחמר גרירה: **טחינה.** שעמה לחיכפרה בגרירה מגרול נמי לטמינה שבגגדה משום שני זימי חלב בהעלם אחד: **גרירה דגרירה.** כי הך דטמינה קמייתא לא חיכפרה אלא בגרירה ואלא על קצירה שעמה אם הקרבן אלא לאגריר בהדי קצירה הלכך אם הלרה גרירה לנתרייתא מאום אם טחינה: **מילתא דפשיטא לה.** דזדון שבת ושגגת מלאכות ושגגת שבת אין חלוקין לחטאות כדקאמרי דזה מתכפר בקרבנו של זה ואלא אמרינן כשני העלמות ניהו ויחייב אל אחד משום ושגגת מלאכות ואל לשגגת שבת ואלא מלאכות ואע"ג דאל גופה דעבירה היא מספקא ליה לו: **קלר וטחן.** קלר אל טחן: **חזר וקלר לו.** ואלא נודע לו ניחתים על אחטאו: **מהו שילטרפו.** קצירה וקצירה לכשיעור ויחמייב מי הוי העלם אחד ומצטרפי אל לילמא כשני העלמות ניהו ואלא מצטרפין: **חלוקין לחטאות.** אי הוי כשיעור לכל אל אין אחד מהן מתכפר בקרבן הבא על אברו הלכך אין מצטרפי: **הכי גרסינן וכל היכא דחלוקין לחטאות אין מצטרפין והא מנן לו: חלב וחלב.** שני זימים והפסיק ביניהם יותר מכדי אכילת פרס דהוו להו שני אכילות: **שאם אכל אלי זית וחזר ואכל אלי זית.** בחותו העלם וכגון שאל שהה מתחילתו של אחטן עד סוף גמר אכילת אחרון יותר מכדי אכילת פרס ממין אחד מצטרפין: **לגריכא למימר.** הא מדא אכילה היא דבשני אכילות ליכא למאן דאמר לחמיי: **תוטני.** שם מכס: **שני ממחויין.** שני מיני מבשיל אחד אלי ואחד אלוק: **ורבי יהושע היא.** בכריתות דאמר ממחויין מחלקין לאחטן שני זימים בהעלם אחד בשני ממחויין למיינו שני חטאות ואיכא בינייהו דאיכא דקצירה ואחד טמינה, ושנינן מי סברת הא דריש לקיש משום בר תוטני אריישא הוא דקאי אשני אכל אחד אחריתא, ואמאי הני בבי' מינין, כגון שאכלן בב' תמחויין ור' יהושע היא [דאמר] תמחויין מחלקין בין לקולא ובין לחומרא, ונמצא גם זה בדברים שאין חלוקין לחטאות. ואקשינן אי הכי מדסיפא ב' חצאי מין אחד בב' תמחויין וקתני פטור, כשגגת שבת וזדון מלאכות, בב' תמחויין חייב שתים כזדון שבת ושגגת מלאכות. ר' יהושע מאי היא, דתנן בכריתות בפרק ג' א"ר יהושע שמעתי שהאוכל מוכה אחד בה' תמחויין בהעלם אחת חייב על כל אחת משום מעילה. ואמרינן התם היכי דמי בה' תמחויין. ואמר שמואל (טעמא) [כאותה ששנינו חמשה דברים בעולה מצטרפין, הבשר והחלב והיין והסלת והשמן], וחזקיה אמר בחמשה אברים, וריש לקיש אמר אפילו באבר אחד בכחף, ור' יוחנן אמר בחמשה מיני קדירה, ור' יצחק נפחא [אמר] בה' טעמים, והרי הוא כיון שהוא שני חצאי זית בב' תמחויין כמי שאינו שם חיוב חטאות היא, וקתני מצטרפין וחייב חטאת, גם זה אינ"ש שחלוקין הן לחטאות והן מצטרפות. ושנינן מי סברת הא דריש לקיש משום בר תוטני אריישא הוא דקתני שאם אכל כחצי זית וחזר ואכל כחצי זית ממין אחר חייב, במלתא דחלוקין לחטאות מוקמינן ליה כר' יהושע דמחלוקין הן וגבי מלאכי שיעור פטור והייט קולא וגבי דקתני פטור ספיא אם אכל כחצי זית וחזר ואכל כחצי זית אחר משני מינין פטור, עלה אמרי צריכא למימר, ואמר ר"ל משום [בר] תוטני לעולם ממין אחד, ואמאי הני בבי' מינין, כגון שאכלן בב' תמחויין ור' יהושע היא [דאמר] תמחויין מחלקין בין לקולא ובין לחומרא, ונמצא גם זה בדברים שאין חלוקין לחטאות. ואקשינן אי הכי מדסיפא ב' חצאי מין אחד בב' תמחויין וקתני פטור,

א קצירה גוררת קצירה וטחינה גוררת טחינה אבל נודע לו על קצירה של זדון שבת ושגגת מלאכות קצירה גוררת קצירה וטחינה שעמה וטחינה שבגגדה במקומה עומדת אביי אמר טחינה נמי גוררת טחינה שם טחינה אחת היא ומי אית ליה לרבא גרירה והא איתמר אכל שני זיתי חלב בהעלם אחד ונודע לו על אחת מהן וחזר ואכל כזית בהעלמו של שני **ב אמר רבא** **ג הביא קרבן** על ראשון ראשון ושני מתכפרין ג' אינו מתכפר הביא קרבן על השלישי שלישי ושני מתכפרין ראשון אינו מתכפר הביא קרבן על האמצעי נתכפרו כולן אביי אמר אפילו הביא קרבן על אחד מהן נתכפרו כולן בתר דשמעה מאביי סברה אי הכי טחינה נמי תגרר לטחינה גרירה אית ליה גרירה דגרירה ליח ליה **ד מילתא דפשיטא** להו לאביי ורבא **ה** מבעיא לר' זירא דבעי רבי זירא מרבי אסי ואמרי לה בעא מיניה רבי ירמיה מרבי זירא **ו** קצר וטחן חצי גרוגרת בשגגת שבת וזדון מלאכות וחזר וקצר וטחן חצי גרוגרת בזדון שבת ושגגת מלאכות מהו שיצטרפו אמר ליה חלוקין לחטאות ולא מצטרפין וכל היכא דחלוקין לחטאות לא מצטרפי **ז** והתנן **ח** אכל חלב וחלב בהעלם אחד אינו חייב אלא אחת אכל **ט** חלב ודם ונותר ופגול בהעלם אחד חייב על כל אחת ואחת זו חומר במינין הרבה ממין אחד וזו חומר במין אחד ממינין הרבה שאם אכל חצי זית וחזר ואכל חצי זית ממין אחד חייב **י** משני מינין פטור **יא** והויגן בה ממין אחד חייב צריכא למימר ואמר ריש לקיש משום בר תוטני הכא במאי עסקינן **יב** כגון שאכלו בשני תמחויין ורבי יהושע היא **יג** דאמר תמחויין מחלקין מהו דתימא אמר רבי יהושע בין לקולא בין לחומרא קא משמע לן דלקולא לא אמר לחומרא קאמר והא הכא דחלוקין לחטאות וקא מצטרפי אמר ליה מר אריישא מתני לה וקשיא ליה אנן אסיפא מתנינן לה ולא קשיא לן משני מינין פטור צריכא למימר ואמר ריש לקיש משום בר תוטני לעולם ממין אחד ואמאי קרי ליה שני מינין שאכלו בשני תמחויין ור' יהושע היא דאמר תמחויין מחלקין והא קא משמע לן דאמר רבי יהושע בין לקולא בין לחומרא מדסיפא מין אחד ושני תמחויין מכלל

גרירה דגרירה ליח ליה. אומ"ש שגוררת קצירה וטחינה **ג** שעמה לא חשיב גרירה לגרירה כדפי' בקונטר' דמה שגוררת קצירה לקצירה לא חשיב גרירה כיון דהוי בהעלם אחד אבל טחינה **ג** שבגגדה חשיבא גרירה משום דקצירה של זדון שבת אינה גוררת טחינה של שגגת שבת חשיב ליה כמו דבר אחר. מוס' ב"מ ס"ג. ג. דקצירה וטחינה שעשה בשגגת שבת ואחר כך בזדון שבת חייב בה חטאת אחת. מוס' ב"מ ס"ג. ד. [ר]בגון שהיה לו ידיעה בינתים. ר"ן ס"ג. ד. תימה. מוס' ב"מ ס"ג. ה. הוה מתני. מוס' ב"מ ס"ג.

רב נסים גאון

הכא בגון שאכלו בשני תמחויין מחלקין. אצל קול [מאמר] ר' יהושע במסכת כריתות בפרק אמרו לו אכלת חלב (דף סו) אמר ר' יהושע שמעתי באוכל מזבח אחד בחמשה תמחויין בהעלם אחד שהוא חייב בכל אחד ואחד. ובגמרא גרסי היכי דמי ה' תמחויין, אמר שמואל כאותה ששנינו חמשה דברים בעולה מצטרפין הבשר בהחלב והיין והסולת והשמן. חזקיה אמר בגון שאכל מה' אברים. ר"ל אמר אפילו תימא באבר אחד משכחת לה בכחף. ר' יצחק אמר בגון שאכל בה' מיני קדירה. ר' יוחנן אמר בגון שאכלה בה' טעמים. **ורבן גמליאל הוא דאמר אין ידיעה לחצי שיעור.** בפרק הבונה [לקמן קה] הכותב ב' אותיות בב' העלמות אחת בשחרית ואחת בין הערבים, רבן גמליאל מחייב וחכמים פוטרים. ובגמרא גרסי במאי קא מיפלגי רבן גמליאל סבר אין ידיעה לחצי שיעור.

רבינו חננאל (המשך)

הרבה אינו חייב אלא אחת, וזה חייב על כל מלאכה ומלאכה חטאת, לא מצטרפי, דהא שגגת שבת וזדון מלאכות פטור הוא דהא אינו חייב אלא אחת בכולן, ואקשינן איני, והא תנן בכריתות פרק ג' אכל חלב וחלב בהעלם אחת אינו חייב אלא אחת, אכל חלב ודם (מותר) [ונותר] כו'. והיינן בה ממין אחד צריכא למימר, ואמר ר"ל משום בר תוטני הכא במאי עסקינן בגון שאכלו בב' תמחויין, ור' יהושע היא דאמר תמחויין מחלקין. כלומר אם אכל חלב וחלב בב' תמחויין חייב ב' חטאות. ולא תימא דר' יהושע סבר (דאפי') [דאכל] חלב בשני חצאי זיתים בהעלם אחד בב' תמחויין, תמחויין מחלקין ופטור, אלא לחומרא אמרינן לקולא לא אמרינן. והוא כגון דאכל כזית בב' תמחויין לפוטרו לא, והנה אכל ב' זיתי חלב בתמחוי אחד בהעלם אחד חייב אחת

מוסף תוספות

א. תימה דהא אית ליה נמי גרירה דגרירה דהא קאמר קצירה גוררת קצירה וטחינה שעמה [ר"ל]. מוס' ב"מ ס"ג. ב. דקצירה וטחינה של שגגת שבת חשיב ליה כמו דבר אחד. מוס' ב"מ ס"ג. ג. [ר]בגון שהיה לו ידיעה בינתים. ר"ן ס"ג. ד. תימה. מוס' ב"מ ס"ג. ה. הוה מתני. מוס' ב"מ ס"ג.

הגהות הב"ח

(א) גמ' דפשיטא לה ולרבא ואביי וכו' דבעי מינייה כ' זיל"ת מר' מפי' וכו' תוס' ד"ה גרירה ומשום דקצירה גוררת טחינה שבגגדה של שבת אע"פ שהיא עשויה בשני זימים: (ב) בא"ד אבל דטחינה שעמה מתכפרת:

גליון הש"ס

גמ' אמר רבא הביא קרבן על הראשון. עי' ממחות דף פ ע"ב ותוספות ד"ה כולהו תליסן: שם מילתא דפשיטא להו לאביי ורבא. עי' שבועות ד' יח ע"ש תוס' ד"ה מי נעי"ש: שם אבל חלב ודם. עי' לקמן דף פט ע"ב תוס' ד"ה תמורין:

מוסף רש"י

מהו דתימא אמר ר' יהושע בין לקולא. כגון אכל שני חלבי זימים בשגגת שבת בתמחויין לפ שמחויבין לפ בהעלם אחד מייב אחת, ואפילו בשני ממחויין וגם פליג ר' יהושע, דלחומרא קאמר (כריתות יב).

רבינו חננאל

קצירה [הראשונה] גוררת (הראשונה) קצירה, וכיון שמביא חטאת על קצירה של שגגת שבת נתכפר לו קצירה שהיא בזדון שבת. וכן כיון שנתכפרה הטחינה הראשונה שהיא מכלל הקצירה, שבשתיהן חטאת אחת הוא חייב, גררה נמי הטחינה הראשונה את הטחינה השניה ונתכפר בשלה. אבל אם נודע לו בקצירה שהיא בזדון שבת ושגגת מלאכות שהוא חייב בקצירה חטאת אחת ובטחינה חטאת אחרת, (מביא) [והביא] בקצירה זו שנודע לו בה, קצירה זו גוררת הקצירה הראשונה ששתיהן קצירה ומעין מלאכה אחת הן, והטחינה הראשונה נגררת בכלל הקצירה הראשונה, שהקצירה הראשונה והטחינה הראשונה אינו חייב בהן אלא אחת, וכיון שנתכפר מקצתה נתכפר כולה. נמצא שנתכפר בקצירה וטחינה שהיא בשגגת שבת וזדון מלאכות בקרבן שהביא על הקצירה שהיא בזדון שבת ושגגת מלאכות. והטחינה שעימה עומדת במקומה, לכשתודע לו מביא עליה חטאת. (אמר) אביי [אמר] גם הטחינה הראשונה גוררת הטחינה השניה, שהטחינה אחת היא. ומקשינן ומי אית ליה **לרבה גרירה**, והא **אתמר אכל שני זימי חלב בהעלם אחד ונודע לו על אחד, וחזר (ונודע לו על אחת וחזר) ואכל (שני זימי)** כזית אחד בהעלמו של שני, אמר (רבא) [רבה] הביא קרבן על הראשון, ראשון ושני מתכפרין שהרי הם בהעלם אחד, שלישי אינו מתכפר שהרי לא היה בהעלמו של ראשון, ואע"פ שהיה בהעלמו של שני,

sefaria.org